

Οτι εἶχον ἐδέν, ὁ μὲν ἀν' ἡκων ἐμποροῦ,
 Εἴθυσεν ἱερεῖόν τι σωθεῖς. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν
 Δίκλυ δόπορυζών. ὅδ' αὖ ἐκαλλιερῆτο τις,
 Καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα. νῦν δ' οὐδ' εἰς
 Θύει τοῦ ᾧ ᾤσταν οὐδὲν ἐδ' εἰσέρχεται.
 Πλὴν δόποπατισσοῦ μοῖοι γε πλεῖν ἢ μύεοι.
 Καρ. Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβά-
 νεις;
 Ιερ. Τὸν οὐκ Δία τὸν σωτήρα καὶ θεὸς μοι δο-
 κῶ
 Χίρην εἰσάσας, ἐνθάδ' αὐτὰ κατὰ μύεον.
 Καρ. Θάρρει. καλῶς ἔσται γὰρ ἡ δὲ θεὸς θάλη.
 Ω Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ παρέστιν ἐνθάδ',
 Αὐτόματος ἡκων. Ιερ. Πάντ' ἄγ', κατὰ τοῖνυν λέ-
 γεις.
 Καρ. Ἰδρυσόμεσθ' οὐκ αὐτίκ'. ἀλλὰ ᾧ εἰμύρε
 Τὸν Πλούτῳ οὐπὲρ ᾧ εἴτερον ἡ δὲ ἰδρυσμέ-
 νου,

A At olim nihil cum haberens: ibi alius quidem
 Quod saluus atque incolumis rediisset domum
 Peregrè adueniens mercator, pinguem victimam
 Ioui immolabat: alius, quod causam in foro
 Tenisset, absolutus iudicum sententiis:
 Alius, magnificè sacra facturus, etiā
 Sacerdotem conuiuiam accersebat sibi.
 Nunc autem ne unus est quidem, qui sacrificet;
 B Vel tantillum: nullus qui templum adeat Iouis,
 Nisi turba hominū quaedā innumerabilis: quæ eò
 Secedit à via, cacandi gratia.
 CA. Cur non ab his legitimam partem tibi capis?
 SA. Nunc igitur & ipse, meo ualedicturus Ioui,
 Statui hic apud vos ætatem agere in posterum.
 CA. Bono animo es. Nā, Deo uolente, bene omnia
 Habebunt: quandoquidem tuus ille Iuppiter
 Seruator hic est, quo sponte aduenit sua.
 C SA. Bene hercle nuncias. CA parumper sustine.
 Nam Plutum eòdem collocabimus, ubi eras
 Prius repositus Iuppiter: ut ætæritum

Σχόλια. Τίς ἀν' φράσει] κωρωνίς ἑτέρα ὁμοία ἐν
 ἐμθέσει τοῦ δράματος. οἱ δὲ σίχοι, ἰαμβικοί τελεμε-
 τροὶ ἀκατάληκτοι λζ. ὡν τελευτῆος τῆς γραφῆς ὑπ-
 πολήθης ἐνεῖσιν αἱ χύψαι, ἐξῆς δὲ τούτων καὶ τελευ-
 τῆος παντὸς τοῦ δράματος σίχοι ἀναπαυστικοὶ τε-
 τραμέτροι καταληκτικοὶ β. ἐξῆς δ' αὖ τούτων, ἡ κω-
 ρωνίς, ἡ καὶ τὸ δράμα περατοῦσα. Τοῦ σωτήρος.] ἐν
 αἴσει σωτήρα Δία τιμῶσιν, ἐνθα καὶ σωτήρος Διὸς ὅστιν
 ἱερόν. τὸν αὐτὸν δὲ ἔνιοι καὶ ἑλευθερίον φασί. Εἴθυσ-
 σεν ἱερεῖόν τι σωθεῖς.] ἀντὶ τοῦ, ᾧ τῆς θυσίας ἐπετέ-
 λει. ἢ ἐξῆς τοῦ τὸ θεῖον ὅππ' τοῖς μέλλουσι. μετεκάλ-
 λει δ' εἰπὼς τὸν ἱερέα, ἐπειδὴ ὁ νόμος ὅστι, ᾧ ἰσολεπτό-
 μενα τῆς θυσίας, τὸν ἱερέα λαμβάνειν. Οὐκοῦν τὰ
 νομιζόμενα.] τῶν ἀποδιδυμμάτων. ποιῶν δὲ τοῦτο,
 δέον εἰπῆν, τὸ δέημα καὶ τὰς κωλᾶς. ἐπειδὴ ὁ νόμος
 ἡ τὰ ἰσολεπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβά-
 νειν. ἄλλως, τὰ ἔθιμα τῶν παρεχομένων τοῖς ἱερεῦ-
 σι δέματα καὶ κωλαφιστὴν οὐκ ὅτι ἔτ' ἰσολεπόμενα
 λαμβάνειν, ᾧ ἐθυσσάμενον.

mam non vulgarem, sed τι, magnam & ex-
 cellentem aliquam. τι enim quandoque præ-
 stantiam notare antea vidimus. σωθεῖς, inde-
 finitum α, à σώζομαι, à piratis, prædonibus &
 naufragio, à grassatoribus & viarum obsessori-
 bus liberatus. ὁ δὲ τις, vnus item alius, scilicet
 εἴθυσεν ἀν' ἱερεῖόν τι, δίκλυ δόπορυζών, qui teus
 factus crimen intentatum declinavit, & euasit.
 Est δόπορυζών participium indefiniti β, ab
 anormi δόπορεύω. ἐκαλλιερῆτο, etiam nulla cau-
 sa externa eum impellente, præclarum sacri-
 ficium in honorem Iouis parasset. Plus est καλ-
 λιερῆσαι quàm θύειν. est enim καλλιερῆν, καλῶς
 τὰ ἱερά ποιεῖν, splendide & magnificè sacra fa-
 cere. μετεκάλει, vocabat in suas ædes, vbi dum
 de sacrificio ritè peragendo tractaremus, lau-
 to interim conuiuiο excipiebar. τοῦ ᾧ ᾤσταν,
 satis dictum esset, νῦν δ' οὐδ' εἰς θύει, nisi ex
 amisso lucro commotior animus hoc adiiciun-
 dum putasset ᾧ ᾤσταν οὐδὲν. εἰσέρχεται, scilicet
 εἰς τὸν τοῦ Διὸς ναόν, δόποπατισσοῦ μοῖοι cacaturi,
 & ventrem exoneraturi. Non potuit sacerdos
 contemptius loqui de Iouis sui templo, quàm
 dum conferendum cum Latrina & publico se-
 cessu existimauit. γέ, saltem: hoc addit reli-
 giosè, ne mentitus videatur. πλεῖν. Attici pro
 πλεόν dicunt πλεῖν plus. ἀττικώτερον autem δι-
 ctum hîc volunt πλεῖν pro πλείους plures. Sed
 Atticis consuetum non nihil est, aduerbia pro
 nominibus vsurpare. ἢ μύεοι, quàm decies mil-
 le: numerus est certus, pro incerto, & máximo.
 νομιζόμενα. Moris erat, vt quæ in sacrificium ad-
 hiberi non possent, quòd nullius vsus essent,
 vt pellis victimæ, & alia huiuscemodi reicula,
 sacerdotes suo quodam iure acciperent, proinde
 sacerdotem ludens ait, par fuisse, vt de excre-
 mentis quæ in Iouis templo ponerentur, ipse
 de more partem aliquam sibi auferret. τὰ νομιζόμενα,
 scilicet μέρι. Genitiuus autem τούτων habet
 subauditum geni-